

POL
GREISCH

ALASKA

“Eng Zort Alaska”

Tëscht 1916 an 1927 gouf et weltwäit eng Epidemie, déi sougenannt Europäesch Schlofkrankheet (encephalitis lethargica), eng Gehirkrankheet, déi nieft bal 5 Milliounen Doudesfäll eng sëllege schwéierkrank Mënschen hannerlooss huet.

An de siechzeger Joren ass den Neuropsychiater Prof. Oliver Sacks an enger Klinik bei New York eng Rei Patiente begéint, déi d' Epidemie vun deemools iwwerlieft haten; hien huet déi dun mat deem nei entdeckte Medikament L-Dopa (en dérivé vun Dopamin) behandelt. D'Wierkung soll spektakulär gewiescht sinn: Mënschen, déi Jorzéngte laang wéi "agefruer" woren, sinn dorophin rëm "lieweg" ginn.

A sengen Buch "Awakenings" (Zeit des Erwachens) beschreift den Oliver Sacks akribesch esou Fäll, ëmmer erëm begleet vun Halluzinatiounen. Inspiréiert dervun, gräift den Harold Pinter 1982 e ganz spezifesch Fall op a mecht draus en Theaterstéck (Eenakter): "A Kind of Alaska".

Mech huet d'Thematik faszinéiert; ech hu mer erlaabt, d'Stéck fräi z'iwwersetzen (oder z'adaptéieren) an anengems probéiert ze weisen, wéi d'"Geschicht" mengem Gefill no, an engem zweeten Akt, hätt kënne viru gon ...

Äiskal

oder

Eng Zort Alaska

1. Akt

Fräi nom Harold PINTER

NORA, *mëttvéierzeg*
NICK, *sechzeg*
NICOLE, *véierzeg*

*Eng wäiss Kummer mat Bett, Fotell, Dësch a Fënster.
D’Nora sëtzt am Bett a stuerkt op de Plaffong.
Den Nick, am Fotell, observéiert d’Nora.*

NORA *onroueg, méi fir sech*: Eppes ass geschitt.

Eng Weil.

NICK: Kennt Der mech?

Eng Weil.

Kennt Der mech erëm?

Eng Weil.

Kënnt Der mech héieren?

NORA *stuerkt ëmmer nach op de Plaffong*: 't gëtt sech net.

NICK: Wat gëtt sech net?

Keng Reaktioun.

Wësst Der wien ech sinn?

NORA: Bee wi Bläi. E geet mer un d'Knéien. Iwwert d'Knéien.

Panikéiert:

Papp! Pappa!

NICK *roueg*: Wie geet lech un d'Knéien?

D'Nora bekuckt den Nick op eemol ganz verwonnert.

NORA: Wie sidd Dir?

NICK: Wie geet lech un d'Knéien?

NORA: De Schnéi. Iech net? Matzen op der Strooss. A keen Taxi. Hutt *Dir* den Taxi bestallt? Oder mäi Papp? Wou ass mäi Papp? (*rifft*) Pappa!

NICK: Wësst Der wien ech sinn?

NORA: Hie soll de Schnéi schëppen. Huet d'Mamma gesot. Hie weist sech net.

NICK: Wie sinn ech?

Eng Weil.

NORA *jéimert*: Hie geet mer ewell bis un d'Box. Bis un d'Béchselchen. A keen Taxi. D'Mammi seet ech misst schlofen. Ech kann ower net. Den Thierry erwächt mech ëmmer nees. Hie billt souguer am Dram.

NICK: Ech wier nawell frou, wann Der mir géift nolauschteren.

Een Ament.

Dir hutt laang geschlof. Elo sidd Der erwächt. Elo grad. Mir bekëmmere ons ëm lech.

Een Ament.

Ganz ganz ganz laang hutt Der geschlof. Dir sidd méi al ginn. Dir wësst et just net. Dir sidd nach jonk, ma ower méi al wéi virdrun.

NORA: Virdrun?

Een Ament.

Wou ass d'Nicole? Mir kéinten e Schnéimännche maachen. Hätt ech net déi Been, Bee wi Bläi!

Een Ament.

Eppes ass anescht.

NICK: Dir hutt geschlof. Elo sidd Der erwächt.

Een Ament.

Héiert Der mech? Verstitt Der wat ech mengen?

NORA: Dir sidd e Glungenen. Ech kennen Iech net. Ni gesinn. Wat maacht Dir hei? Sidd Dir vun der Police? Wou ass Är Kap? Är héich Kap? (*rifft*) Pappa!

NICK: Berouegt Iech. Dir hutt geschlof. Vlächcht esouguer gedreemt.

NORA: Gedreemt? Ni. D'Leit hu mech bekuckt, vill Leit, dat weess ech. Domm. Eefälleg hu se dragekuckt. Mech ugepaakt. Ëmmer nees ugepaakt. Ech hu mech hees geschwat, ma keen huet g'äntwert. Hätt ech vlächcht franséisch misse schwätzen? Englesch?

Eng Weil.

Mäi Papp weist sech net. Hie misst dach de Schnéi schéppen, déi Kéip Schnéi. Hie wäert nees d'Schëpp vertässelt hunn. D'Mamma seet: ëmmer nees vertässels de d'Schëpp.

Een Ament.

Ech hunn eng Glous am Kapp ... a Féiss wi Äis. (*rifft*) Mammi!

Eng Weil.

Geschwënn ass mäi Gebuertsdag. Mengen ech. Oder net?

Een Ament.

Ech schlofe wann ech wëll. Wéi d'Leit all. An esou laang ech wëll. Wéi d'Leit all. *Maach* wéi d'Leit, da *geet* et der wéi de Leit, seet d'Mamma ëmmer. D'Mammi. Firwat huet d'Mammi mech net erwächt?

NICK: *Ech* hunn Iech erwächt.

NORA: Wie sidd Dir? Ech kennen Iech net. An all déi aner ... Wou si s'all? Mäi Mupp, den Thierr ... deen Hond! Gësch hat onst Nell nees mäi blogetëppelte Rack un. Ëmmer erëm klaut hatt mäi blogetëppelte Rack. Ech son der Mamm et.

Eng Weil.

Ech hu Féiss wi Äis.

NICK: Wéi al sidd Der?

NORA: Zwiefel. Neen: Fofzëng. Fofzëng ass flott. Ech wier gär *ëmmer* fofzëng.

Een Ament.

Ech weess et net. Net richtig.

Eng Weil.

Hutt *Dir* mech heihinner bruecht? Da's net fair. Dir hätt mech net dierfen upaaken. Esou fest. Meng Mamm freet bestëmmt wou ech wor. Wat soen ech hir?

Eng laang Weil.

't ass héich Zäit datt ech opstinn. Ech muss mech undinn. Wann d'Nell nees mäi blogetëppelte Rack geschuppt huet, da klaakt et, Meedchen! D'Louder bretzt sech mat mengem Rack. Beim Nobbles. Deem rouden Af. Si wëlle sech bestueden, seet d'Nicole. Hie wier domm wéi Saubounestréi, seet meng Mamm. Bei menger Mamm ass alles wat domm ass, Saubounestréi. Witzeg, ne? Kennt Dir d'Nell? Sot him, 't soll seng Fangeren dervu loossen.

NICK: Keng Angscht: si hu sech net bestuet.

NORA: Neen? Éierlech?

NICK: éierlech.

NORA: Ech hätt eppes u mech kritt! Schon eleng wéinst mengem Rack. Ech dinn en un. Wann *hatt* en net schonn un huet.

Eng Weil.

Hei wor ech schonn. An dëser Kummer wor ech schonn. Direkt aus dem Schnéi an d'Kummer. Dir gläicht dem Houséker net iwwel. Ma *meng* Kummer ass et net. Meng Kummer hat grouss Margréidercher.

Een Ament.

Opgereegt:

't ass net meng Kummer, freche Flantes! Hues de héieren? Wat ech dech méi bekucken, wat ech méi rose ginn. An esou eppes loossen s'op d'Kanner lass! Mat schwaarze Patten. Op déi kleng Meedercher! Hunn ech der vläicht schéin Ae

gemaach? Du hues mech fest ugepaakt. Vill ze fest. Getriwwelt hues d'u mer. Mech elei era geschleeft.

NICK: Ech hunn lech net erageschleeft. Äre Papp huet lech heihi bruecht. Äre Papp an Är Mamm.

NORA: Meng Mamm a mäi Papp? Mech verkaaft? Bëlleg! Fir en Apel an e Stéck Brout! Mech un dech verschachert!? Dat gleewen ech net. Ni. Du litts. Du bass e knaschtege Ligener.

NICK: Ech sinn hei, fir mech ëm lech ze këmmen.

NORA: Esou soe s'all. Der Däiwel bass de. D'Gezei hues de mer vum Leif gerappt. Mech opgerappt a leie gelooss. Futti.

Eng Weil.

Méi roueg:

Wéi al sinn ech? Uechtzéng?

NICK: Neen.

NORA: Wéi al *dann*? Du misst et dach wëssen. Der Däiwel weess alles.

NICK: Am Fong net.

NORA: Meng Schwëstere wéissten et. Ëmmer hänke mer zesummen: NoraNicoleNell, d'Kléiblat vu Kielen ... soe se.

Een Ament.

Wat ass lass? Op eemol ass alles sou roueg ... onheemlech roueg. A meng Been: d'Bee wéi an engem Sak. Vu fären d'Mier, d'Méiwen ... oder mengen ech nëmmen? Elo di se Kreesch, schrecklech Kreesch. Wou ass d'Nicole? Dat féiert erëm eppes op! Spillt nees de Klunni. Hatt gëtt sech net. Ech misst him son, 't soll sech ginn. Seng Witze sinn net méi witzeg; se si schaarf, pëtzeg, si donge wéi. Hatt deet sech selwer wéi dermat. Soss ass et an der Rei. Just déi éiweg Peffermillen ... D' Nell ass ganz anescht, scho bal ..., wéi seet een? Knaschdeg? Ruckelzeg, géif meng Mamm son: ... wann hatt seng laang Been iwwrenee schléit ... a mengem blogetëppelte Rack, d'Louder.

Eng Weil.

Dëst ass éischer eppes wéi en Hotel. En Hotel um Mier. Oder um Séi. Ass et e Séi?

Een Ament.

Ech fannen lech onheemlech, Dir mat Äre siwe Gesiichter. Als Housécker hat ech lech léiwer: net gär, ma léiwer. Dir hutt eng Binnett wéi e Makro. Eng Makréil. Du lants nach bei de Pillen, den Houeren, seet d'Nicole ëmmer.

Een Ament.

Oder ... dat hei ass éischer eppes wéi en Zelt. E wäisst Zelt. Fiicht. Fiicht a schmeier.

NICK: Dir hutt geschlof.

NORA: Dir sot ëmmer datselwecht. An dann, wat *ass* dann? Ass dat schlëmm ... wann ech emol eng Kéier méi laang schlofen? Ech brauch dat. Mäi Kierper brauch dat. Dat ass dach ganz natierlech. Souguer wann ech eppes verpasst hunn. Vläch wier ech och léiwer opgestan. Ech sti *gär* op mueres fréi. Maja. Firwat reprochéiert Der mer dat dann ëmmer erëm?

NICK: Ok, ech soen näischt méi.

NORA: A wéi *laang* hunn ech dann iwverhaupt geschlof?

NICK: 29 Joer.

Een Ament.

NORA: 29 Joer? Hues de se nach all?

Eng Weil. Entgeeschtert:

Also dout ... am Fong.

NICK: Neen.

NORA: 't ass mer och net esou.

NICK: Eben.

NORA: Ebe wat? Dir mengt dach, ech wier dout gewiescht, oder wéi?

NICK: Wier Der dout gewiescht, da wier Der elo net lieweg.

NORA: Witzeg!

Een Ament.

Sidd Der sécher?

NICK: 't koum nach keen erëm ... deen dout wor.

NORA: Neen, dat mengen ech och. Och net.

Eng Weil.

Wann ech net dout wor, wat wor ech *dann*?

NICK: Dat wësse mir net.

NORA: Mir?

Eng Weil.

Wou ass meng Mamm? Mäi Papp, d'Nell an d'Nicole? Wou si s'all?

NICK: D'Nicole ass hei. Hatt gammst drop, lech ze gesinn.

NORA: Matzen an der Nuecht gehéiert hatt an d'Bett. Dat sot ech him schonn ëmmer. Hatt brauch säi Schlof, schonn eleng wéinst dem Teint. Grad wéi ech. Ower well ech dat Eelst sinn, dofir follegt hatt mer iwwerhaupt net. An onst Nell lauschtert mer net no, well hatt *meng* eelst Schwëster ass. Dofir. An der Mëtt, dat *ass* näischt. Do ass näischt ze wëllen.

Een Ament.

An den Numa? Mäi beschte Frënd? Wou ass en, den Numa? Mir hunn ons dach gär, mir sinn dach frou mateneen. Den Numa ass e ganz sensibele Jong, musst Der wëssen. Ech wor Zeien, wéi hien eng Kéier gekrasch huet. Heemlech gekrasch. Hien huet sech verstoppt. Ech gesouch et ower. Firwat? Dofir brauch een sech dach net ze schummen, oder? Sécher well hie mech gär huet. Onheemlech gär. Wannechgift: Dongt hien net nees kräischen!

Een Ament.

Wat hutt der mat him gemaach, mam Numa? Allez, sot et!

NICK: Reegt lech net op!

NORA: Grad, nawell grad.

NICK: Berouegt lech, 't ass näischt wat brennt.

NORA: 't schéngt ech hunn eng gestiicht an elo sëtzen ech am Prisong. Mä *wat* hunn ech gestiicht, dat géif ech gär wëssen? Ech weess et net, mam beschte Wëllen net. Hunn ech esou eng schrecklech Strof verdéngt, fir agespaart ze ginn?

NICK: Hei si mer net am Prisong. An Dir hutt och keng gestiicht.

NORA: Wat ass *da* geschitt? Wou wor ech dann drun?

NICK: Kënnt Der lech näischt erënneren ... näischt vun allem wat lass wor?

NORA: Näischt. Ech wor ... néierens. An engem Lach wor ech.

Eng laang Weil.

NICK: Solle mer net ...? Vlächicht wier et gutt ...

NORA: Op kee Fall wëll ech d'Nicole gesinn. Iwwerhaapt: Keng vu menge Schwëstere wëll ech gesinn. Vu soss näischt wéi vum lesse schwätzen se. lessen a schnëssen, da's alles. Alles feiere s'ëran, gräppweis, egal wat. Tonne Schokela. 't geet hinnen net séier genuch. Am léifste géife se de Sëlwerpobeier matfriessen. Ëmmer amgaang ze knaen an ze lutschen. Ech konnt dat ni verdroen. 't hieft mer. Bridder sinn net besser. Vläch nach schlëmmer. Ech hu mer gewënscht, éierlech, kee méi erëmzegesinn. Dat éiwegt Geschnëss a Gefeéss!

NICK: Ech woustt guer net, datt Der Bridder hätt.

NORA *opgereegt*: Wat?

Eng Weil.

NICK: Berouegt lech elo. Muer ass nach en Dag.

NORA *opgedréit*: Neen, keen Dag. Keendagkeendagkeendag! Aus!

*Een Ament,
méi roueg, schmunzt:*

Dach. Natierlech. Natierlech ass muer nach en Dag. Wéi domm.

Een Ament.

Ech hätt lech nawell gär eppes gefrot ...

NICK: Sidd Der net ze midd?

NORA: Midd? Iwwerhaapt net. Keng Grëtz. Komplett waakreg. Fannt Der net och?

NICK: Wat wollt Der da froen?

NORA: Wéi hutt Der mech erwächt?

Een Ament.

Oder hutt Dir mech net erwächt? Sinn ech vum selwen erwächt? Ganz eleng? Oder hutt Der gezaubert, gehext? Mech erwächt mat engem Zauberstaf?

NICK: Ech hunn lech mat enger *Sprëtz* erwächt.

NORA *schwärmt*: Enger wonnerbarer *Sprëtz*! O dat mécht mer Freed, dat hunn ech gär! An ... wéi sinn ech? Wéi gesinn ech aus? Sinn ech schéin? Wéi d'Schnéiwittchen? An Dir sidd mäi Prënz?

Een Ament.

Dann äntwert dach!

Een Ament.

Schäiss. Du houeren Houséker! D'Männer sinn all enges. Elauter Housékeren.

Een Ament.

Ech mengen, ech hunn lech gär.

NICK: Ech mengen net.

NORA: Egal. 't ass och egal. Dir loost mer dach kee Sputt. Keng Wiel. Souwisou ass hei kee Mann. Wat hutt Der mat all deenen anere gemaach? Verhext? Den Nico zum Beispill. Mir spille mat sengem Zuch. Mir spille Raiber a Jandaarm. Ech si méi schro wéi e Bouf. Am Fong wier ech léiwer e Bouf. Ech zerschloen den Nico. Datt d'Fatze fléien.*(a Gedanken)* Mä dat wor ...

Eng Weil.

Ower elo hunn ech jo d'ganz Welt vru mer. Mäi Liewen ... mäi ganz Liewe vru mer ...

Een Ament.

Genuch. 't geet elo duer. Sicht mer den Numa. Ech ginn him d'Wuert. Mir bestueden ons. Mir kréie Kanner. Ech broden Äppel. Äppelklatzen. Baken Taarten. Mummentaarten. Ech si prett ... Ech sinn do fir den Numa. Dat Getrëlls dorëmmer, dat daacht näischt. Ee Fouss vrun deen aner. Mam rietse Fouss vir, sot d'Mamma ëmmer. 't ass allerhand, datt si sech net weist ... éierlech gesot. Fir mer Gutt Nuecht ze son, mech zouzedecken, mer e Schloflidd ze sangen ... an alles. An datt ech deene freche Bouwe soll aus de Féiss goen, seet se. Mäi Papp hunn ech gär, och wann hie meeschtens an de Wolléken ass. Hien hätt ëmmer aner Tricken am Kapp, seet d'Nicole: eng heemlech Frëndin am Minett, eng Freiesch, seet hatt. Weess d'Knätzel iwwerhaupt wat dat ass: eng Freiesch. 't huet dach eréischt zéng Joer. Ech son ëmmer, 't soll apake mat senge faule Witzen. Du kanns him näischt gleewen: 't mécht weider näischt wéi de Leit der ze kréckelen. Wou kënt et nëmmen un alles?

Eng Weil.

De Pappi ass léif an d'Mammi och. Mueres drénke mer zesumme Kaffi an der Kichen.

*Een Ament,
onroueg:*

Wat ass lass? Eppes ass dach geschitt ...

NICK: Eng Kéier hutt Der opgehalen ... Op eemol opgehalen ...

NORA: Wéi dann: opgehalen?

NICK: Einfach opgehalen. Dir sidd entschlof a kee konnt lech erwächen. Ech soen elo emol "entschlof", mä am Fong wor et kee richtege Schlof.

NORA: Wéi dann elo?

Een Ament.

Dir mengt, ech wier fort gewiescht an ower wor ech do?

NICK: E bëssen an deem Genre.

NORA: Verstinn ech net.

Een Ament.

Hunn ech gedreemt?

NICK: Vlächcht.

NORA: *Hunn* ech gedreemt?

Een Ament.

Vlächcht, vlächcht och net: wat e Geschwätz!

*Een Ament,
traureg:*

Dat do ass alles guer net flott, wann Der et wëllt wëssen.

Eng Weil.

E puer Froen hätt ech nach: Wéi hunn ech ausgesinn ... dragekuckt ... iwverdeems ech geschlof hunn? Oder iwverdeems ech waakreg wor, oder gedreemt hunn, oder egal? Ech wetten, Dir kënt mer et net son.

NICK: Dir loucht ganz roueg do, steif ... meeschtens.

NORA: Weist mer: wéi!?

Een Ament.

Weist mer, wéi ech ausgesouch!

*Den Nick setzt sech, steif wéi eng Salzsail.
D'Nora kuckt hie poulriicht an d'Aen ... laacht, ass ower
gläich nees eescht:*

Meeschtens, sot Der? A soss?

NICK: Zweemol d'Woch si mer mat lech spadséiere gaang. Fir d'Been eng Grëtz ze beweegen.

Een Ament.

Heiansdo hutt Der och vumselwe bougéiert, ganz séier souguer, stéissweis, an dann op eemol wor Der nees ganz roueg, wéi virdrun: steif wéi e Stack.

NORA: Hunn ech och emol gekrasch? Hat ech Tréinen an den Aen?

NICK: Neen.

NORA: A wann ech gelaacht hunn, hutt Dir da matgelaacht?

NICK: Dir hutt ni gelaacht.

NORA: Ma sécher hunn ech gelaacht. Ech sinn dach e froue Mënsch: lëschtteg vun Natur. Ëmmer lëschtteg.

Eng Weil.

Sou, elo stinn ech op.

NICK: Neen! Ëm Gotteswëllen: maacht keng Dommheeten!

D'Nora klëmmt gemälleg aus dem Bett, bleibt een Ament stoen ... a fält. Den Nick wëllt him erëm op d'Been hëllefen:

NORA: Neen, net! Paakt mech net un!

*Den Nick zitt sech zrëck; hien observéiert hatt ...
Ganz lues steet d'Nora nees op, geet op den Nick duer ...*

Komm mir tanzen!

Hatt danzt fir sech eleng.

Ech tanzen. Ech trënéieren. A klinzegklenge Kimmerchen hunn ech gedantz: mat den Zéiwen a mam Kapp sinn ech widder gestouss. Wéi d'Alice am Wonnerland, wësst Der ... Soll ech mech setzen? Ech setze mech elier.

*Hatt setzt sech un den Dësch.
Hie setzt sech bei hatt.
Hatt ënnersicht den Dësch.*

Dëscher hunn ech gär. Dir net? Ech schwärme fir Dëscher. Dësen ass richtig schéin. Gëtt et näischt ze drénken? Eng Limonad? Wannechglift!

NICK: Nach net. Geschwë feiere mer.

NORA: Feieren? Mir feieren? Eng Feier fir mech? Wéi léif. Mat vill Kuch. A vill ze drénken?

NICK: Jo.

NORA: Fantastesch.

Een Ament.

't ass flott hei um Dësch ze sëtzen. *Beim* Dësch, oder wéi seet ee scho méi ... Wat gött Neits? Ass de Krich eriwwer?

NICK: *Deen* ass laang eriwwer.

NORA: A keen neien ënnerwee?

NICK: Neen.

NORA: Gottsäidank.

Eng Weil.

NICK: Dir hutt also an esou klenge Kummere gedantz, sot Der?

NORA: O jo. An esou ganz klenge Kimmercher. A klinzeg klenge Kimmercher. Dat wor schro. Wéi wann ee mat engem danzt, deen engem an engem Stéck op d'Féiss trëppelt. An ëmmer erëm op déiselwecht Plaz. Mat sengem flappege Schong op mengem Fouss ... Net grad flott. An dann op eemol gouf et hell ... an d'Wänn hu sech verzunn ... Se sinn zrëck gaang, hannerzeg: schluetwäiss wor op eemol alles ronderëm, wéi eng plakeg Gewan ... no engem Schluet ... an 't wor mer esou liicht, ech hätt kënnen danze bis an de Mueren eran, d'ganz Nuecht duerch, laang Nuechten duerch: éiweg ... Hat ech d'Gefill ... Esou e Gefill wéi eng Eiwegkeet, bis ech ...

D'Nicole, seng Schwëster, steet am Hannergrond. D'Nora erbléckst hatt: si fixéiere sech.

NICOLE:Nora!

Een Ament.

Ech sinn d'Nicole! (*zum Nick*) Hatt bekuckt mech, mä 't kennt mech net. (*zum Nora*): Kenns de mech net? Ech sinn d'Nicole, deng Schwëster ...

D'Nora laacht eemol ganz kuerz an dréit sech ëm.

NICK *rosen, zum Nicole*: Dech hat ech net heihi bestallt!

D'Nicole bekuckt hien.

OK. An der Rei. Da schwätz elo mat him!

NICOLE: Wat soll ech soen?

NICK: Schwätz einfach mat him.

NICOLE: Egal wat?

NICK: Egal wat.

NICOLE: Kann dat him net schueden?

NICK: Neen.

NICOLE: Soll ech léien oder d'Wourecht soen?

NICK: Béides.

Een Ament.

NICOLE: Du zidders.

NICK: Ech zidderen? Wou zidderen ech dann?

NICOLE: Deng Hand.

NICK: Wierklech? (*bekuckt seng Hand*) Tatsächlech: si ziddert. Glungen.

D'Nicole setzt sech bei d'Nora un den Dësch.

NICOLE: Nora ... Ech ... ech sinn esou frou ... Mir alleguer sinn därmoosse frou, weess de ... Ech hu mat hinnen all geschwat. Si sinn och därmoosse frou ... frou a glécklech ... du hues keng Ahnung wéi glécklech! Den Ament si se fort. Op enger Croisière si se. Si haten et néideg. Zemol de Papp. Hien ass net an der Rei. Dat hat him vill uitgemaach, weess de; der Mamma och ... 't ass eng wonnerbar Rees. Am Indeschen Ozean wore se, stells de der dat vir, an elo am Bosporus ... d'Nell och. Si haten et wierklech déck néideg. Ganz éierlech: 't ass d'Rees vun hirem Liewen. Zu Bangkok si s'erausgeklommen. Ech hu mat hinnen all geschwat. Si schécken der e schéine Bonjour an eng déck Bees. D'Mamma speziell.

Ee peniblen Ament.

Ech hat s'um Handy.

Nach e peniblen Ament.

So emol: Kanns de ... Kanns de dech u mech erënneren?

D'Nora steet op a geet lues hannescht bei d'Bett. Ganz gemälleg leet et sech dran, fréckelt um Pillem, leet en héich a mécht d'Aen zou. Da mécht et d'Aen nees op, fixéiert d'Nicole, wénkt him, 't soll bei hatt kommen ...

D'Nicole geet lues bei d'Nora.

NORA: Looss mech der emol an d'Ae kucken.

D'Nicole kuckt him an d'Aen.

Du behaaps also, du wiers meng Schwëster?

NICOLE: Jo. Natierlech!

NORA: Abee, da bass d'allerhand changéiert. Zimlech vill. Du bass gëeelt. Wat hu se gemaach mat dir? (*zum Nick*) Wat hu se mat him gemaach? Krut et e Schock? Duerch e Schock kënnen d'Leit iwwe Nuecht al ginn. Gro. Kazgro. 't huet ee mir dat verzielt. (*zum Nicole*) Wor et esou? Woorst d'op eemol al, wéi s d'opgestane bass mueres ... well ... well s d'e Schock krus?

NICOLE: *Du woors ...*

*D'Nicole bekuckt den Nick; dee verzitt keng Minn.
Hatt adresséiert sech erëm un d'Nora:*

Dat woors *du!* Du stoungs do mat enger Blummevas am Grapp. Du wolls s'op den Dësch stellen. Ma du hues se *net* op den Dësch gestallt. Du stoungs do, steif wéi e Stack, d'Vas am Grapp, wéi wann s de ... Ech stoung no bei der, ech hunn dech bekuckt ...

Een Ament.

Ech hunn dech geruff: Nora! hunn ech geruff ...

Een Ament.

Ower du hues dech net geréiert ... Du stoungs steif do. Ech hunn dech ugepaakt, mam Aarm geholl ... Nora, sot ech ëmmer erëm. Deng Ae wore stur ..., eidel: du hues an d'Blannt gestuerkt. Op eemol hues de mech erbléckst, du hues geschmunzt ... an dunn hues de d'Vas op den Dësch gesat.

Eng Weil.

Nom lessen hu mer getoozt a gelaacht wéi wann näischt gewiescht wier ... De Papp huet Witze verzielt, mir haten onse Furri ... bis dass du op eemol sos, du kéins de Papp net kloer gesinn, net richtig: wéinst de Blummen, déi tëscht iech stéingen. Du bass opgestan, hues d'Vas geholl an du bass mat hir bei d'Fenster gaang fir s'op dee klengen Dëschelchen ze setzen. Mir hu gelaacht, d'Nell huet de Kapp gerëselt ... an dunn hu mer ower eriwwe bei dech gekuckt, well s du nach ëmmer do stoungs mat der Vas am Grapp ... du wolls se niddersetzen, du has den Aarm schonn ausgestreckt ... an dunn ... du stoungs de nees do, steif wéi virdrun ...

Eng Weil.

Mir si bei dech gaang, mir hu mat der geschwat, ma du hues net reagiert. D'Mamma huet dech mam lele bou geholl ... De Papp huet probéiert, der d'Vas

ofzehuelen, ma du hues se fest ugepaakt, se net hierginn. Mir kruten dech net vun der Plaz; du stoungs do wéi e Stack ...

Een Ament.

Du has siechzéng Joer.

NORA *zum Nick*: Si hei muss iergend eng friem Tatta sinn. Wäitleefeg Famill sécher. (*zum Nicole*) Kommen ech an däin Testament? Ech kéint et gutt gebrauchen.

NICOLE: Ech sinn dach d'Nicole, Nora!

NORA: Wann s du d'Nicole bass, dann hues d'ower faméis zougeholl. 't gesäit een, dass de net méi an de Ballet geess. (*verwonnert*) 'tjëfft, wat hues du e Balcon!

Hatt stuerkt op dem Nicole seng Broscht ... a kuckt op eemol op seng eegen.

NICOLE: Schliesslech si mer Fraen.

NORA: Fraen?

NICK: Dir sidd eng stänneg Fra, Nora.

NORA: Onst Nell, gëtt hatt wierklech mat deem rouden Nobbes bestuet?

NICK: Nora! Dir lauschtert iwwerhaapt net no.

NORA: Vu wat schwätzt der dann?

NICK: Dir hutt net nogelauschtert, wat Är Schwëster gesot huet.

NORA *zum Nicole*: Bass du da meng Schwëster?

NICOLE: Jo. Ma sécher.

NORA: Mä wou kënns du dann nëmmen un déi déck Broscht?

NICOLE: Déi *hat* ech op eemol.

NORA *bekuckt sech*: Ech si méi schlank, gelt?

NICOLE: Jo.

NICK: Méi ëmpeg.

Eng Weil.

NORA: Ech jauwen elo an d'Mier a puche mech an d'Wellen. Ei, 't gëtt sech de Gudden ugedunn am Waasser.

Een Ament.

Gi mer eraus iessen den Owend?

Een Ament.

An den Numa? Wou ass den Numa? Deen Aarmen ... Ass en nach ëmmer esou schei? Hie kritt kee Mond op. Besser dat wéi net zou. Wéi d'Nicole ... mat senger béiser Zong. An onst Nell? Hatt gefällt mer net richtig. 't soll dach nëmme säi rouden Nobbes bestueden, datt et endlech Sätzlieder kritt, ier et ze spéit ass. Oder si se schonn esou wäit?

Eng Weil.

NICOLE: Ech wor Witfra.

NORA *zum Nick*: Dat Framensch huet se net méi all. Komplett jaus!

NICK: Neen, dat stëmmt net. Si koum lech ëmmer besichen. Op d'mannst eemol d'Woch. Jorelaang schonn, ëmmer fir lech do. Ech iwwregens och.

Een Ament.

Zënter laange Jore sinn ech Ären Dokter. Si do ass Är Schwëster. Äre Papp ass blann. D'Nelly bekëmmert sech ëm hien. Hatt huet sech ...*(hie bäisst sech op d'Zong)*. An Är Mamm ass dout.

Eng Weil.

Ech hunn lech deemools d'Vas aus den Hänn geholl. Ech hunn lech op dëst Bett gedron. Scho bal wéi ... Si wollten lech begrüewen. Ech wor dergéint. Ech hunn lech z'iesse ginn déi ganz Zäit, lech versuert ... bei lech gewaacht ...

Een Ament.

Ech hunn lech eng Sprëtzt ginn an lech erwächt. Dir frot sécher, firwat ech lech déi Sprëtzt net schonn éischer ginn hunn, scho virun 29 Joer? Abee, ganz einfach: dat Mëttel *gouf* et eben deemools nach net.

Een Ament.

Verstitt Der: Dir woort net do, net präsent, ganz ouni Gefill. *Mir* woren et, déi drënner gelidden hunn.

Eng Weil.

Ech si sécher, Dir verstitt dat. Dir woort ëmmer en extra intelligent jonkt Meedchen. Mir sinn all där Meenung. Äre Verstand huet net gelidden; hie wor just net do, hie wor wéi ausgeschalt. Wéi wann hie sech duerch d'Bascht gemaach hätt ... an eng Zort Alaska. Ower a Wierklechkeet wor hien net do fixéiert, festgefruer, verstitt Der? Am Fong hutt Dir lech ganz wäit ewech gewot ... an onbekannte

Géigenden. Ëmmer ënnerwee wor Der. Ech hu probéiert, Äre laange Wee opzezeechnen. Ech hu jiddefalls mäi Bescht gemaach, mengen ech. Ech hunn lech ni am Stéch gelooss.

Een Ament.

Ni am Plang gelooss.

Eng Weil.

Ech hu mat lech gelieft.

Eng Weil.

Är Schwëster, d'Nicole hat der zwielif, wéi et geschouch ... wéi mer gemengt haten, Dir wiert dout. Mir hunn ons bestuet, wéi hatt der zwanzeg krut.

Eng Weil.

NORA: Ech gi gär heem.

Een Ament.

't ass mer kal.

Hatt gräift nom Nicole senger Hand.

Wéini ass mäin Dag? Feiere mer? Komme s'alleguer? All meng Frënn? Wéi al ginn ech dann?

NICOLE:Jo, si kommen all. 't gött eng Monster-Party. D'ganz Famill kënnt an all deng al Frënn. A jidderee bréngt e Cadeau mat.

NORA: Wat fir ee Cadeau?

NICOLE:Dat soe mer net. Dat gött eng Surprise.

Een Ament.

Elauter Iwwerraschungen. Du wäers gesinn ... wann s d'auspeeks ...

NORA: Duerf ech se halen?

NICOLE:Natierlech. Se si jo fir dech. 't ginn *deng* Cadeauen. Deng ganz eleng.

NORA: A wann ech se verléieren?

NICOLE: Keng Angscht. Si kommen all schéi propper an deng Kummer. 't duerf keen s'upaken. A vu jidderengem kriss d'eng déck Bees ... a wann s de deen anere Mueren erwächs, da sinn all deng Cadeauen ...

NORA *ënnerbrécht*: Ech fäerten, ech kënt se verléieren.

NICOLE: Si ginn net verluer. Ni.

Een Ament.

An da sange mer. Wat solle mer singen?

NORA: Ja, wat?

NICOLE: Happy Birthday, natierlech!

NORA: Wat wollt ech eigentlech nach soen?

*Hatt fiert iwwert seng Baken, wéi wann et eppes wéilt
ewechwëschen, onroueg:*

Wat scho méi? Mäigott ... ech weess et net ... ganz vergiess ...

*Panikéiert, wëscht sech ëmmer méi ängschtlech iwwert
d'Gesicht ...*

't ass mer ganz ... Mäigott, ech fäerten, si maachen zou ... Si zéien d'Wänn zou, zesummen, si maachen de Buttek zou, d'Mauere ronderëm ... De Plaffong fällt (*riff*) Hëllef! Mäi Gesicht! Alles enk, ech erstécken ... Keng Luucht méi, d'Luuchten aus, keng Loft! Si maachen zou, si spären ... Si maachen d'Reedelen an ... si ginn hirer Wee ... Gottamäinhär! Dee Gestank! An nach esou jonk ... d'Angscht an der Akaul ... an d'Aen: stur ... Ech gesinn näischt ... näischt méi ... e Schiet just: ëm d'Nues, d'Spëtz ...

*Op ee Coup: roueg, hält d'Hänn vum Gesicht, ënnersicht
d'Fangeren:*

Näischt.

Een Ament.

Lauschter! 't drëpst.

Een Ament.

Ech héieren et drëpsen. 't huet ee vergiess, de Krunn fest zouzedréien.

Eng Weil.

Ech soen iech, wat dat ass. 't ass eng immens laang Rëtsch vun Halen mat risege Fënsteren dran; 't sinn ower keng *richteg* Fënsteren ... Si gläichen éischer Flaatsche vu Spigelen, verstitt der: elauter Glas, dat sech selwer spigelt, ëmmer an ëmmer nees.

Een Ament.

Dir kënt iech net virstellen, wéi roueg et ass. Sou roueg, datt ech héieren, wéi meng Ae bougéieren.

Eng Weil.

Ech leien am Bett ... 't si masseg Leit do ... Si bécke sech iwwert mech ... ganz no, si schwätzen a schwätzen, datt ech hire schlechten Otem richen ... schlécken. Si gi sech net, ma ech verstinn näischt. Ech géif och gär schwätzen, froen ... ma 't geet net. Ech kréie kee Wuert eraus. 't muss eppes ze dinn hu mat deem éiwege Gedrëps an deem risegen Haus, deem Glashaus.

Een Ament.

Da gesäit et d'Nicole a geet bei et.

Ech muss äiskal sinn. Ech géif gär wëssen, wéi ech ausgesinn? Ma ... 't spillt och keng Roll. Ech wëll guer net an de Spigel kucken.

Eng Weil.

Iwwerhaupt net.

Hatt bekuckt den Nick:

Dir sot, ech hätt geschlof. Dir sot, ech wier elo wakereg. Dir sot, ech wier net operstan: *Auferstanden von den Toten* ... Dir sot, ech hätt net gedreemt an ech géif och *elo* net dreemen. Dir sot, ech wier ëmmer lieweg gewiescht ... an och *elo* lieweg. Dir sot, ech wier eng Fra.

Hatt bekuckt d'Nicole, dann nees den Nick:

Hatt ass Witfra. 't mécht kee Ballet méi. D'Mamma, de Pappa an d'Nell ...: si sinn op enger Croisière. Zu Bangkok si s'erausgeklommen. Geschwënn hunn ech Gebuertsdag. Ech mengen, ech gesi méi kloer.

Eng laang Weil ... dann:

BLACK

2. Akt

(wéi et kéint virugon)

Nom Nora sengem Anniversaire.

NORA
NELL
NUMA

NORA *zum Nell:* Net nëmmen mäi blogetëppelte Rack hues de mer geschuppt, mä
elo och nach mäin Numa!

Eng Weil.
Zum Numa:

Wou woors d'esou laang, Numa?

NUMA: Wéi mengs de?

NORA: Déi ganz Zäit ...

NUMA: Hei, wou soss?

Een Ament.

Ech ... ech hu laang op dech gewaart.

NORA: Léi net!

NUMA: *All* hu mer op dech gewaart.

NORA: Gelunn hutt der! *All gelunn!*

NELL: Ass dat däi Merci?

NORA: Merci fir wat?

NUMA: Fir déi sëlliche Cadeauen ...

Een Ament.

zum Beispill.

NORA: Schappeg, Numa.

NUMA: Zum Beispill, soen ech.

NORA: Ech kennen dech net méi erëm.

NUMA: Normal. Mir si méi al ginn.

NORA: *Dech* kennen ech net méi erëm.

NELL: *All* si mer méi al ginn. An deenen drësseg Joer. Da's normal.

NORA: Du häss der dee rouden Nobbles gekroopt, sote se. Alt nees eng Ligen!? A Wierlechkeet hues de mir mäin Numa geklaut, knaschdeg Louder! Geklaut an ... (*kräischt*) a verduerwen.

NELL: Den Numa ass net *däin* Numa. Mir si bestuet.

NORA: Hannert mengem Réck.

NELL: Du woors krank, Nora. D'Schlofkränkt has de. Bal drësseg Joer laang. Begräif dat dach emol endlech!

NORA: Drësseg Joer Zäit fir äre Jux! Dir kënnt iech mengen!

*Eng Weil.
Zum Numa, méi gefaasst:*

Wier ech *net* krank gewiescht, häss de mech da gewollt?

NUMA: An drësseg Joer ass vill geschitt. Mir wore Kanner, deemools.

NORA *biedelt*: Äntwer op meng Fro: Häss de mech da gewollt? Wann ech *net* krank gewiescht wier?

Den Numa zitt d'Schëlleren.

Feigling!

Een Ament.

Esou e sensibele Jong woors de ... deemools. Schei a sensibel. An elo: Just nach e Feigling. Wéi s'all.

NUMA: D'Liewe mécht een haart, Nora.

Een Ament.

NELL *zum Nora*: Am Fong kanns du dach vu Chance schwätzen.

NORA: Ech vu Chance schwätzen!? Da's de Combel! Drësseg Joer krut ech *geklaut*. Geklaut! Alles geklaut! Kanns du der dat iwverhaapt virstellen?

NUMA: Dofir kënne *mir* ower net! Dat wor ebe Pech. En Ongléck, quoi.

NELL: An 't wor alles wéi net d'Gielt vum Ee ... Dag fir Dag ... mäi léift Kand. Fir ons. Dag fir Dag déi Schënn an déi Plo!

NUMA: An dat ass dir erspuert bliwwen.

NELL: Du kanns frësch ufänken: da's dach och eppes wäert!

NUMA: A keng eenzeg Fal hues d'am Gesiicht.

Een Ament.

Net wéi d'Nelly. Kuck d'Nelly! D'Suergen ... Si stinn a senge Fale geschriwwen.

NORA *quasi aparte*: Wéi poetesch!

NELL: Well mir mat dir geplot woren.

Een Ament.

An da's den Dank! Abee Merci.

*Geet rosen of.
Eng Weil.*

NORA *kënnt sech es net zou; voix blanche:* Bestuet .. ? Du ... du ... mat onsem Nell...

Een Ament; idem:

Hues du *hatt* bestuet, oder hatt *dech*? éischer hatt dech? Oder?

Een Ament, bestëmmt:

Dir hutt e schlechte Stot.

NUMA: Wou solls du dat wëssen?

NORA: Dat gesäit een.

Hatt geet rosen op den Numa duer, schléit hysteresch mat de Fäisch op seng Broscht ... hält op ... , kuckt him eng laang Weil poulriicht an d'Aen ... a seet dann, ganz spontan:

Maach mer e Kand, Numa!

NUMA *perplex:* Wat!?

NORA: Maach mer e Kand! Weess de nach wéi dat geet? *Weis* mir wéi et geet! Erënners de dech? 't wor bal eppes draus ginn: Päischtméideg ... nom Ginzefest zu Wolz ... Ech wollt net. Haut wéilt ech. Haut hunn ech näischt méi ze verléieren. Deemoos net. Ech hat Angscht. An du woors esou ... ongeschéckerlech. E scheie Jéngelchen, am Fong. Ech kennen dech net méi erëm. *Méchs* de mer e Kand? Geschwë wier et ze spéit fir mech, soe se. *Kritt* hatt keng Kanner, onst d'Nell? Oder hänt et un dir?

NUMA *genéiert:* Hal op!

NORA: *Hänt* et un dir? Du bass dach e Mann! *Bass* d'e Mann?

NUMA: Hal op, wannechglift! Direkt!

D'Nora fiert him ongenéiert téscht Been:

NORA *laacht:* Bravo, Numa!

Den Numa klaakt him eng op de Bak.

NUMA: Wat ass an dech gefuer? Meng net, 't wier dir alles erlaabt ... Eleng nëmme well ... well s de krank woors! Spill dat Spillchen mat engem aneren; mir hunn e *gudde* Stot, wann s d'et wëlls wëssen. De Rescht geet dech näischt un.

Hie wëllt undrécken ...

NORA: Fäertaasch! Boxeschësser!

... dréit ower ëm, geet op d'Nora duer: si geroden uneneen; een Ament kënnt ee mengen, si léigen sech fir zerguttst an den Hoer, dann ower ... ëmäerbele se sech ...

Si kesse sech ... 't kéint ee mengen, den Numa géif kräischen ...

Grad deen Abléck kënnt d'Nell erëm eran:

NELL *een Ament perplex, dann: À la bonheur!*

BLACK

Kuerz drop.

NICOLE

NORA

NICOLE opgedréit: Du bass onméiglech, Nora. D'éischt méchs de dech aus dem Stëbs, an dann dat do!

NORA: Aus dem Stëbs?

NICOLE: Façon de parler. Du weess wat ech mengen. Dofir konns de net, d'accord. Mä dat do!? Ech fanne keng Wieder. Keng Schimmt hues de! Mir sinn dach ëmmer zerguttst gefuer zesummen ... an dann dat do! Du kanns dach net no drësseg Joer kommen an alles ruinéieren heiheem, alles futti maachen! Mat watfir engem Recht? D'Mamm géif sech verauen, wier se nach do! Alt gutt, datt de Papp näischt méi gesäit, näischt méi matkkritt ... Einfach engem de Stot ze ruinéieren, dat gött et dach net! Mir woren dach ëmmer korrekt -

D'Nora ënnerbrécht:

NORA: Korrekt!

NICOLE: - och wa mer emol eng Grëtz gestriden hunn...

Een Ament.

Ower dat do huet keen Numm. Da's eng Sauerei, éierlech. D'Nelly ass erleedegt. Op een Hoer hat et den Numa erausgehäit. 't ass aus tëscht hinnen.

NORA: 't wor ni un.

NICOLE: Hal op! Wat weess du!? Den Numa kräischt sech dout.

NORA: Den Numa ass e Schlappschwanz.

NICOLE: Firwat hues de dat gemaach? Aus purem Sadismus?

NORA: 't huet misse sinn.

D'Nicole bekäppt net.

Du kanns dat net verston. Natierlech net. Du hues net d'Antenn derfir. Kee vun iech huet déi néideg Antenn. Dir sidd all ze graff gestréckt. Korrekt!? Schänhelleg nennen ech dat!

Een Ament.

Stell der vir: ech sinn nees gesond! Ech hu vill nozehuelen. 't brennt, Nicole: verstees de net? Am Fong ass den Numa op menger Schinn. Ma si ass him vläicht e bësse geféierlech: 't geet him ze schëtzig. Hien huet Angscht, deen Aarmen. Angscht z'entgleisen. 't gehéiert eng Grëtz Courage derzou, op där wackeleger Schinn ze fueren ... Anescht ze sinn wéi s'alleguer...

Een Ament.

NICOLE *bestëmmt*: Sief esou gutt an entschëlleg dech!

BLACK

*NORA
NICK
NICOLE
NELL
NUMA*

Dekor wéi am Ufank.

D’Nora läit am Bett. Den Nick probéiert him e Medikament ze ginn. Hatt refuséiert.

D’Nicole sëtzt beim Bett a fiert dem Nora iwwert d’Stir.

NORA *opgereegt, derueter*: Dir wëllt mech vergëften. Ech sinn iech an de Féiss. Ech kennen Iech vu fréier. Deemools schonn hutt Der déi Nidderträchtegkeete mat mer gemaach.

NICOLE: Hien ass dach den Nick: mäi Mann, Nora.

NORA: Nees esou en Tachtelmechtel, dat hu mer gär!

NICK: Kommt, huet et: soss geet alles erëm vu vir un.

NORA: D’éischt hätt ech gär d’Nathalie: ‘t ass héich Zäit fir seng Fläsch!

D’Nicole an den Nick bekucke sech.

NICK: D’éischt d’Pëll, dann d’Nathalie!

NORA *schléckt d’Pëll*: Si loosse d’Kand erhéngeren! Héier wéi et jäizt!

D’Nora wëllt opstoen; d’Nicole hält et zréck.

NICOLE: Du muss leie bleiwen, Nora, soss fäls de. Wann s de net follegs, da strécke se dech un!

NORA *lamentéiert*: Ech krut d’Nathalie nach net ze gesinn. ‘t hätt dem Numa seng Aen, soten se. *Huet* et dem Numa seng Aen? Den Numa weist sech net. Hie gëtt rout am Gesiicht, wa vum Nathalie Rieds geet. ‘t ass dach keng Schan. Oder? A sengem Alter! Ech fäerten ech kann d’Kand net nieren ... D’Mammemëllech wier besser wéi d’Fläsch, soe se ... *(zum Nicole)* Kanns du net ...? Du hues dach déi déck Broscht ... Mä léiwer net, soss kritt et nach deng Naupen, d’Nathalie. An dann: du bass jo iwwerhaupt keng Mamm. Glungen, datt ons Männer elauter Schlappschwänz sinn. Do wor de Papp dach en aneren!

Een Ament.

Nathalie ass e schéinen Numm, fannt der net? ‘t wor dem Numa seng Iddi. Hie weist sech net. Vlächht huet en e schlécht Gewëssen *(zum Nick)*: Wat mengt *Dir*? Dir sot näischt. Dir stitt do wéi e Stack.

NICK: Den Numa ka sech schlecht fräimaachen; hie krut déi nei Plaz.

NORA: Hien ass eng Geldschlaang.

Een Ament, denkt no:

Eng Geldschlaang an e Schlappschwanz ... Am Fong passt dat net zesummen. Mä säi Kand kënnt hien ower kucke kommen! *(onroueg,*

ziddert) Wou ass d'Schell? Si hunn d'Kand vergiess. Leie gelooss ... an engem Eck. Hei ass kee Geschéck. Ech ginn heem!

NICOLE: Du *bass* heiheem. Du muss dech berouegen, soss kriss d'eng Rechute.

NORA: Rechute! (*kuckt ängschtlech ëm sech, panikéiert ... wéi zum Schluss vum éischten Akt*):

Ech fäerten ... si maachen zou ... de Buttek zou, d'Mauere ronderëm ... Enk, ech erstécken ... Ech gesinn näischt, gesinn näischt méi: e Schiet just ... ëm d'Nues ... (*jäizt*) Mamma, hëllef!

Den Nick huet eng Sprëtz preparéiert; d'Nicole hält d'Nora fest un:

NICOLE: Komm, sief schéi roueg, 't geschitt der näischt, mir maachen der eng Sprëtz, just eng Sprëtz, dann ass alles erëm gutt.

*Iwwerdeems kommen d'Nell an den Numa eran.
Si bleiwen ower am Hannergrond stoen.
D'Nora berouegt sech lues a lues ..., stuerkt an de Fong ...*

NORA: An esou laang hutt der gebraucht ... (*zum Numa*) Du *bass* al ginn, Numa ... Hues de d'Kand net vergiess? 't géif verlaangere, d'aarme Louder, soe se ... No mir, no wíem soss? Jidderee seet dat, a kee bréngt et mat, d'Nathalie. Wou kënns de drun, hatt Nathalie ze nennen? Du häss mech dach och misse froen. Ech sinn dach d'Mamm! Weess de wat dat ass: d'Mamm, scheie Jéngelchen? Du mengs, si géifen der d'Häerz aus dem Leif rappen. 't huet eng Eiwegkeet gedauert ... bis et koum ... Kee Fangerspëtzegefill hu se, déi Band, näischt.

*D'Nell kënnt bei d'Bett a fiert dem Nora douce iwwert d'Stir.
D'Nora bekuckt d'Nell vun ënne bis uewen, fillt de Stoff vu sengem Rack:*

Ass et Kotteng? Ech hat och esou een: Mäi routgetëppelte Margréiderchesrack, weess de nach?

NELL: Blo, blogetëppelt.

NORA: Rout. Ech weess et dach! Wann *ech* et net weess. Mat der Martingale. Du hues mer ëmmer dru gerappt. Du *bass* dach d'Nell, eist d'Nell? An hatt do, da's d'Nicole. Ech sinn dach net méi domm wéi de Gebrauch!

*Een Ament.
Hatt weist op den Numa:*

An hien do, dee Mann do am Fong, ass deen och invitéiert?

NICOLE: 't ass dach den Numa.

NORA: Gitt him e Stull, hie steet do wéi geléint.

*D'Nell wénkt dem Numa, hie soll bei d'Bett kommen.
Hien zéckt een Ament, kënnt dann ower.*

NUMA *genéiert*: Geet et besser?

NORA: Wat mengt en? Ass hien net vun hei?

NUMA: Ech sinn den Numa.

NORA: Den Numa ... De Papp vum Kand? Hie misst d'Alimenter bezuelen, oder wéi seet een dat? Stëmmt dat? (*weist op den Nick*) De Chef hei, dee misst et wëssen. Hien huet dat Ganzt an der Hand. Da sot och emol eppes!

NICK: Berouegt lech.

NORA *opgereegt*: Berouegt lech, da's alles wat hie seet. An dat nennt sech Chef! (*kräischt*) Wuer ginn ech da mam Kand? Fir an d'Schoul bräicht et dach Schong. An ech hu kee Su an ech weess keen.

NICOLE: Mir si jo och do. Du muss elo schlofen, Nora.

NORA: Schlofen, maja: Dat géif iech esou passen. Datt der kënnt är kromm Klatzen dréien.

D'Nell pëspert mam Nicole:

NELL: Wat ass da lass? 't krut dach eng Sprëtz! Geet dee ganzen Zodi elo rëm vu vir un? Firwat huel der dann de Professor net mat bäi?

NICOLE: Hal dech do eraus. Den Nick weess wat e mécht.

NELL: 't schéngt ower net. Ech sinn es sat.

NICOLE: Wat mengs d'*ech* dann?

NICK: Wannechglift!

NORA *sënnerlech*: Lauschter! Dat sinn d'Hexen, d'Kielener Hexen!

Een Ament, da jäitzt et, panikéiert:

Späert s'an! Tässelt Holz op se! (*crescendo*) Holz op se! Holz op se! Holz op se!!!

BLACK